

Nr 26.

Av herr Nilsson i Landskrona m. fl., om förhöjd tjänsteställning
åt riksdagens postvaktmästare.

I en till bankoutsittet avlåten skrivelse den 12 mars 1937 (bankoutsittets utlåtande nr 40) väckte herrar talmän förslag om höjning av bitr. postvaktmästarnas avlöning. Detta förslag bifölls av utskottet. Nedanstående utdrag ur detta utlåtande visar den då beslutade löneplaceringen för kamrarnas vaktmästare.

Förste vaktmästare och postvaktmästare	414:—
Vaktmästare, som tjänstgör som bitr. postvaktmästare	378:—
Annan vaktmästare	342:—

Då riksdagen år 1947 fattade beslut i fråga om ordnandet av anställnings- och avlöningsförhållandena för riksdagens vaktmästare m. m. (bankoutsittets utlåtande nr 57) förutsades i utlåtandet att postvaktmästartjänsterna skulle indragas och ersättas med en postexpedition med betjäning från postverket.

Kamrarna stannade i olika beslut om indragandet av de nyss berörda tjänsterna. Efter sammanjämkning (bankoutsittets memorial nr 66) utmynnade emellertid riksdagens slutliga beslut uti att de nämnda tjänsterna komme att bibehållas. Som utredningsmännen och bankoutsittet utgått ifrån att de berörda tjänsterna skulle komma att indragas hade dessa organ som följd därav icke haft anledning uttala sig om deras löneplacering. Efter nämnda beslut nedplacerades postvaktmästarna 2 lönegrader under förste vaktmästarna och bitr. postvaktmästarna ytterligare 2 lönegrader. Nedanstående utdrag utvisar efter detta löneplaceringarna.

Förste vaktmästare	14 lgr.
Postvaktmästare och bitr. förste vaktmästare	12 »
Bitr. postvaktmästare och annan vaktmästare	10 »

Motion nr 44 år 1951 i andra kammaren av herr Hedlund i Östersund om ändrad lönegradsplacering för de hos kamrarna anställda post- och biträdande vaktmästarna, vilken behandlades i bankoutsittets utlåtande nr 11 år 1951, tog då hänsyn till att postpersonalen i lönehänseende låg i paritet

med de lönegrupper, som då var placerade i 14 respektive 12 lönegraden. Denna motion ledde till löneförhöjning för denna personal.

Så har 1952 års tjänsteförteckningskommitté för riksdagens verk uppflyttat all övrig vaktpersonal hos kamrarna utom postpersonalen. Därmed har dessa tjänster åter nedvärderats och kommit i betydligt sämre löneställning om man jämför utgångsläget år 1937, och bankoutskottets nyligen fattade beslut om högre lönegradsplacering för riksdagens postpersonal därmed bringats ur funktion.

Det arbete som åvilar dessa tjänster får anses vara mer kvalificerat och ha en viss särställning av ansvar bland vaktpersonalen, dels genom den vanliga postdistributionen och dels genom de avsevärda penningbelopp och värdehandlingar av annan art, som passerar genom denna postexpedition och för vilket de måste stå i personligt ansvar, dels ock det förtroendeuppdrag som innehav av fullmakter på allt slags värde för riksdagsmännen medför, vilket förutsätter ärlighet och redbarhet hos de personer som innehar detta uppdrag. Jämförbara tjänster i statens verk är närmast de som postexpeditörer hos postverket innehar. Felräkningspengar förekommer icke här på samma sätt som i postverket, utan ersättning för uppkomna förluster skall genom skrivelse och särskild utredning avgöras av riksgäldsfullmäktige. Tillvägagångssättet är givetvis mycket omständligt, och ingen av personalen torde använda sig av detta när det gäller mindre förluster.

Tjänsteförteckningsrevisionen har även haft till sin uppgift att ändra och rätta till oriktiga yrkesbenämningar. Den benämning på sysselsättningen, som är förknippad med dessa tjänster och ovan relaterats, framstår som synnerligen missvisande och oriktig. I anledning härav föreslår vi, att den nuvarande tjänstebenämningen ändras och ersättes med postföreståndare, som torde få anses mer riktig för de arbetsuppgifter som åligger dessa befattningshavare.

I bankoutskottets utlåtande nr 11 år 1951 har utskottet beaktat vad riksgäldsfullmäktige anfört om förste vaktmästarens förmansställning över denna avdelning. Även en annan synpunkt bör vara av vikt vid frågans bedömning. Med hänsyn till den postala kunnighet som här ifrågasvarande personal under årens lopp såväl praktiskt som teoretiskt förvärvar sig samt den ansvarsställning som postvaktmästaren för denna post- och kassaexpedition otvivelaktigt innehar, får han nog själv anses mer lämplig för denna förmansuppgift.

Under återopande av det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta, att tjänstebenämningen på postvaktmästare ersättes med postföreståndare och placeras i 15 lönegraden och bitr. postvaktmästare ändras till

bitr. postföreståndare i 13 lönegraden med retroaktiv löne-
tillämpning fr. o. m. den 1 juli 1953.

Stockholm den 14 jan. 1954.

Karl J. Nilsson,
Landskrona.

J. O. Gavelin,
Gällivare.

Per Persson,
Norrby.

Ernst V. Staxäng.

T. G. v. Seth.

Sture Henriksson.

Patrik Svensson.

Ax. Gustafsson.

Axel Landgren.

Carl Lindberg.

Ivar Johansson.

Fridolf Thapper.

Harald Hallén.

Arvid Jonsson,
Skedsbygd.

Harald Andersson.

Birger Gezelius.

Uddo R. Jacobson.

Einar Hæggbloom.

Olof Hammar.

John G. Löfroth.

Gust. Nilsson
i Göingegården.

Olov Rylander.